

Arrest

nr. 288 366 van 2 mei 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat J. RICHIR en in het bijzijn van de voogd en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Jij, I.A. (°2006), verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. Je bent Pashtou en soennitisch moslim. Je bent afkomstig uit het dorp Goche, gelegen in het district Kama van de provincie Nangarhar. Op jonge leeftijd kende jouw familie echter problemen in Afghanistan en verhuisden ze hierdoor naar Pakistan. Jullie vestigden zich in Peshawar. Daar de Pakistaanse overheid en politie steeds meer mensen begon lastig te vallen, op te pakken en terug te sturen, besloten ook jullie om terug te keren naar Afghanistan. Jullie gingen opnieuw in Goche wonen.

Hier leefde je nog ongeveer twee jaar vooraleer je vertrok. Je ging nooit naar school, maar na de terugkeer ging je in Goche naar de madrassa.

Zo'n zes à zeven maanden na de terugkomst in Goche geraakte jouw familie in moeilijke financiële omstandigheden. Personen spraken met jouw broer K. en zeiden dat je in het nationaal leger een goed loon kreeg. Op die manier geraakte jouw broer K. geïnteresseerd in het leger. Eerst wilden jouw ouders dit niet, maar hij kon hen toch overtuigen om hun toestemming te geven. Hij kreeg eerst een opleiding van twee maanden in Jalalabad. Hierna mocht hij nog twee dagen naar huis komen en vervolgens werd hij gestationeerd in Herat voor tien of elf maanden. De burens, namelijk twee broers, bleken echter te weten wat jouw broer uitspookte. Een van de twee, jij weet niet of hij een link kende met de taliban of erbij aangesloten was, vertelde dit verder aan de taliban. Vervolgens kwamen de taliban bij jullie thuis langs. Ze vroegen naar jouw broer, maar jouw vader bleef ontkennen. Enige tijd later kwamen de taliban opnieuw. Zonder wachten kwamen ze het huis binnen en doorzochten het. Ze zeiden dat ze wisten dat jouw broer voor het nationaal leger werkte en dat ze hem niet zouden sparen. Ook zouden ze jouw vader niet met rust laten, indien ze effectief ontdekten dat zijn zoon voor het leger werkte. Jouw vader bracht jouw broer vervolgens op de hoogte, waarna jouw broer hem wat kalmeerde, dat hij op dat moment op een veilige plek was.

Toen jouw broer na tien of elf maanden naar huis kwam samen met een vriend, werden zij echter doodgeschoten bij Kama Ada (Kama station). Het lichaam van jouw broer werd door dorpingen naar het dorp gebracht, daar zij werkten in Kama Ada en jouw broer herkenden. Zo'n zes of zeven dagen later kwamen de taliban naar het veld waar jouw vader aan het werk was. Daar ze nu zeker wisten dat zijn zoon voor het leger gewerkt had, namen de taliban hem mee. Opnieuw twee of drie dagen later begonnen de twee broers, jullie burens, ruzie te maken. Ze riepen tegen elkaar en de buurt kwam kijken wat er gaande was. De ene zei tegen de andere dat hij een gruweldaad had begaan door informatie aan de taliban te geven. Dit was voor jullie familie het moment dat jullie te weten kwamen dat de taliban de informatie had van jullie buurman. Je moeder hilde en riep tegen de buurman.

Toen jullie terug in jullie huis binnengingen belde jouw moeder naar haar broer, waarna hij kwam en van alles op de hoogte werd gebracht. De buurman had schrik daar iedereen nu wist wat hij gedaan had. Ook jullie hadden schrik dat er opnieuw nog iets zou gebeuren en jij het volgende slachtoffer zou zijn. Daar de buurman schrik had, kon hij misschien nog iets tegen de taliban klikken over jullie. Daarom besloten jullie dat jij daar niet langer kon blijven. Jouw oom regelde een smokkelaar en overhandigde jou aan de smokkelaar in Jalalabad.

Je verliet Afghanistan en reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië en met een container naar Oostenrijk. Hier werd een verzoek om internationale bescherming van jou geregistreerd op 21 september 2020. Je wachtte de procedure niet af en reisde verder. Eerst via voor jou onbekende landen en vervolgens Frankrijk naar België, waar je aankwam op 11 oktober 2020. Hier diende je een verzoek om internationale bescherming in op 21 oktober 2020, als niet-begeleide minderjarige. Bij terugkeer vrees je de taliban, daar ze ook al jouw broer gedood hadden en jouw vader meenamen. Iedereen was op de hoogte dat jouw buurman alle informatie doorgaf aan de taliban, waardoor de buurman angstig was. Hierdoor zou hij opnieuw iets kunnen klikken tegen de taliban, waar jij het slachtoffer van zou kunnen zijn.

Ter staving van jouw verzoek leg je een psychologisch attest (dd. 22/02/2022) voor en een brief van jouw voogd omtrent de nieuwe situatie in Afghanistan en jouw persoonlijke situatie.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in

het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Verder werd aangegeven dat je mentale moeilijkheden kent. Wat betreft de stukken die jij neerlegt met betrekking tot jouw mentale gezondheidstoestand en ter staving van het argument dat deze jou zou verhinderen om jouw motieven naar behoren uiteen te zetten, moet er immers op worden gewezen dat deze niet aantonen dat jij niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Uit het voorgelegde psychologische attest (d.d. 22/02/2022) komen bij jou volgende symptomen naar voren: slapeloosheid, overdenken, angstgevoelens, bezorgdheid voor jezelf en jouw familie, verdriet en huilen, prikkelbaarheid, gebrek aan geduld, een laag zelfbeeld en een terugtrekken in jezelf. De psycholoog stelt een aanpassingsstoornis vast met angst en depressieve stemming. Hiervoor ben jij verder in behandeling.

Bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud op 30 mei 2022 werd jou gevraagd of alles goed was met jou, waarop je antwoordde 'ik ben oké' (CGVS, p.2). Verder werd jou meegedeeld dat jij zeker een extra pauze mocht vragen (CGVS, p.3). Net voor de pauze legde jij het attest van jouw psycholoog voor. Na de pauze werd opnieuw gevraagd of alles nog in orde was, waarop jij instemmend antwoordde (CGVS, p.11). Ook werd jou meegedeeld dat jij het zeker mocht zeggen als er iets was dat gedaan kon worden tijdens het onderhoud zodat jij je meer op jouw gemak zou voelen. Je gaf aan dat het niet uitmaakt, dat je weet dat het moeilijk is, maar dat je nog wat verder zou doen. Hierna werd jou nogmaals gezegd dat het geen probleem was om een extra pauze te vragen als het even te veel werd (CGVS, p.12). Verder werd jou op het einde van het persoonlijk onderhoud gevraagd of jij het gevoel had dat je alles kon vertellen en of jij je oké voelde tijdens het interview, waarop je instemmend antwoordde. Je gaf aan alle vragen beantwoord te hebben en als je stress hebt, dat je niet goed kan spreken en stottert (CGVS, p.22). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd door jou, jouw voogd of advocaat geen melding gemaakt van ongemakken. Ook het CGVS kon dergelijke noden niet vaststellen in jouw hoofde tijdens het persoonlijk onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van jouw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in jouw land van herkomst en van alle elementen uit jouw dossier, dient te worden vastgesteld dat je onvoldoende gegevens of elementen hebt aangebracht op basis waarvan ten aanzien van jou kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door de taliban, daar ze ook al jouw broer gedood hadden en jouw vader meenamen. Iedereen was op de hoogte dat jouw buurman alle informatie doorgaf aan de taliban, waardoor de buurman angstig was. Hierdoor zou hij opnieuw iets kunnen zeggen tegen de taliban, waar jij het slachtoffer van zou kunnen zijn. Het Commissariaat-generaal (CGVS) meent echter dat je er niet in slaagt deze vrees aannemelijk te maken doorheen het persoonlijk onderhoud.

Inzake jouw vrees beroep jij je enerzijds op het profiel van jouw broer bij het Afghaanse nationale leger (ANA). Jouw verklaringen over dit vermeende profiel van jouw broer overtuigen echter niet. Jij bent slechts in staat om zeer summiere informatie omtrent zijn job te vermelden. Zo raakte jouw broer geïnteresseerd in het leger vanwege een paar vrienden die hierover vertelden en zou hij vervolgens met een vriend naar de stad Jalalabad gegaan zijn om zich in te schrijven (CGVS, p.16). Gevraagd naar zijn inschrijving en desbetreffende vriend, blijf jij het antwoord schuldig. Je vermeldt louter dat hij een opleiding kreeg en weet de naam van deze vriend niet. Ook haal jij nog aan dat het kan dat hij met vrienden naar Jalalabad ging. Plots lijkt dit dan ook geen zekerheid meer te zijn, en blijf jij weinig eenduidige verklaringen af te leggen. Voorts werd gevraagd wat jij nog meer wist over zijn job als soldaat, waarop jij louter antwoordde dat hij gedood werd en op dat moment zijn camouflageuniform droeg (CGVS, p.17). Verder dan dit lijkt je niet te komen en omtrent de gevraagde inhoud van zijn job rep jij geen woord. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat het ten zeerste merkwaardig is dat jouw broer in zijn uniform vanuit Herat op verlof kwam richting jouw dorp.

Zo waren de taliban reeds twee maal tegen jouw vader bedreigingen komen uitentrent jouw broer en zijn job en had jouw vader jouw broer hiervan op de hoogte gebracht (CGVS, p.15). Dat jouw broer bijgevolg geen enkele voorzorgsmaatregel leek te nemen en gewoon in zijn uniform reisde, is allerminst geloofwaardig. Er kan immers verwacht worden dat hij er alles aan zou doen om zichzelf veilig te stellen. Ook het feit dat jouw broer op dat moment gewoon naar jullie dorp zou reizen, terwijl de taliban op de hoogte bleken te zijn van zijn job en de controle hadden over jouw dorp, is weinig geloofwaardig. Op die manier loopt hij immers recht in de armen van de taliban en speelt hij met zijn eigen leven. Zeker daar het algemeen geweten was dat de taliban mensen, die voor het nationaal leger werkten, uit jouw dorpen kwamen halen en meenamen (CGVS, p.10). Dat jouw broer hier geen enkel risico in zag en dermate onvoorzichtig bleek, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn profiel en de bedreigingen van de taliban die hieraan verbonden zijn. Overigens haal jij aan dat jouw broer voor zo'n tien of elf maanden gestationeerd werd in Herat (CGVS, p.17). Echter tijdens jouw persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) vermeldde jij dat jouw broer werkte in verschillende provincies (zie Vragenlijst DVZ, p.2). Jou hiermee geconfronteerd, geef je aan dat jij geenszins over verschillende provincies zou gesproken hebben (CGVS, p.17). Je zou misschien de naam Herat vergeten hebben, maar je zou niets anders gezegd hebben. Indien jouw broer echter tien tot elf maanden in Herat gestationeerd geweest zou zijn, is het toch merkwaardig dat jij bij de DVZ deze naam geenszins aanhaalt en louter vaag over 'verschillende provincies' spreekt. Waar jij stelt dat hij onderweg naar huis gedood werd en jullie niet met hem konden spreken over waar hij geweest was, bemerkt het CGVS dat jouw familie tijdens de dienst van jouw broer bij het leger wel degelijke contact had met jouw broer. Zo was jouw vader in staat om jouw broer op de hoogte te brengen van de bedreigingen van de taliban (CGVS, p.15). Dat er bijgevolg in die tien tot elf maanden nooit gesproken zou geweest zijn over jouw broer zijn locatie en de inhoud van zijn job, is weinig aannemelijk. Dat jij opnieuw vaag en weinig eenduidig bent omtrent de job van jouw broer, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van dit vermeende profiel. Het CGVS verwacht geenszins dat jij elk aspect van de job van jouw broer in detail kunt beschrijven. Echter, hoewel rekening dient te worden gehouden met jouw jeugdige leeftijd, kan ook van een minderjarige verzoeker verwacht worden dat deze doorleefde en afdoende verklaringen aflegt en ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren, al dan niet nadien de feiten, met betrekking tot de essentiële elementen van zijn relaas waarvan jij geen kennis hebt, in casu quod non.

Verder leg jij geen enkel document voor om de job van jouw broer bij het leger te staven. Jij stelt nog dat er misschien iets van documenten geweest is, maar dat het zou kunnen dat deze vernield werden daar de taliban huizen doorzochten (CGVS, p.17). Opnieuw spreek jij louter over het feit dat dit het geval kan zijn, maar lijkt jij ook maar te gissen zonder enige zekerheid. Dat jij echter geenszins op de hoogte bent of er al dan niet documenten zouden bestaan hebben van jouw broer zijn job en hier bijgevolg ook niet naar gevraagd lijkt te hebben, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit vermeende profiel en jouw verklaringen. Ook omtrent het vermeende overlijden van jouw broer leg jij geen documenten voor ter bewijs. Jij beroept je dan ook op loutere beweringen, die geenszins nagegaan kunnen worden. Het CGVS dient op te merken dat er reeds geen geloof kon gehecht worden aan het vermeende profiel van jouw broer bij het nationaal leger, waardoor de vermeende problemen met de taliban en ook de omstandigheden van zijn overlijden evenmin geloofwaardig zijn. Volledigheidshalve bemerkt het CGVS nog dat jij aanhaalde dat jouw broer samen met een vriend gedood werd door de taliban onderweg naar huis (CGVS, p.16). Opnieuw schieten jouw verklaringen hieromtrent te kort. Ten eerste zou er pas de volgende dag gesproken geweest zijn over de dood van deze vriend en werd hij ook dan pas naar jullie dorp gebracht (CGVS, p.17). Nochtans werd jouw broer de dag zelf overgebracht en zouden ze samen gedood geweest zijn. Waarom ze bijgevolg niet samen naar het dorp getransporteerd werden, blijft een vraagteken. Ten tweede heb jij geen enkele informatie omtrent de identiteit van deze vriend. Zo weet je zijn naam niet en kan je niet zeggen of hij al dan niet van jouw dorp afkomstig is (CGVS, p.17, 18). Deze onwetendheid doet echter dermate de wenkbrauwen fronsen. Zo werd deze persoon in jouw dorp begraven en zou hij samen met jouw broer om het leven gebracht zijn. Dat jij vervolgens nooit zijn naam zou gekend hebben of enige informatie over hem gehoord of gevraagd zou hebben, is niet aannemelijk. Jouw gebrek aan kennis en interesse staven de ongeloofwaardigheid van jouw broer zijn overlijden louter verder.

Waar jouw vader zes of zeven dagen na de vermeende dood van jouw broer zou ontvoerd zijn door de taliban daar hij niet eerlijk was geweest over de job van zijn zoon (CGVS, p.17), bemerkt het CGVS dat deze ontvoering volledig voortvloeit uit reeds ongeloofwaardig bevonden motieven. Ook kan jij weinig informatie verschaffen omtrent deze ontvoering. Je hebt geen idee waar jouw vader gevangen gehouden werd of wat ze met hem deden al die tijd (CGVS, p.17). Het is toch allerminst opmerkelijk dat jij hier nooit enige informatie omtrent zou bekomen hebben. Bijgevolg zijn dit blote beweringen, die het CGVS niet kan nagaan.

Daarenboven zou jouw vader ondertussen ook terug vrijgelaten zijn door de taliban (CGVS, p.19). Opnieuw blijf jij hier zeer vaag over. Je vertelt niets over de manier waarop hij vrijgelaten zou zijn, maar zegt eenvoudigweg dat je denkt dat het na de val van Afghanistan was (CGVS, p.19). Ook waarom jouw vader vrijgelaten werd, blijft een raadsel. Dat jouw vader hier echter nooit iets over verteld zou hebben en jij dit nooit kon vragen aan jouw familie, is weinig waarschijnlijk. Zeker daar jij ondertussen terug contact hebt met jouw familie en dit een cruciale gebeurtenis betreft (CGVS, p.18). Voorts zou jouw vader niet thuis gebleven zijn, daar hij bang was (CGVS, p.19). Waarom jouw vader nog schrik moest hebben, nadat de taliban hem zouden vrijgelaten hebben, blijft onduidelijk. Waar hij zich op dit moment dan bevindt, kan je evenmin vertellen. Opnieuw bemerkt het CGVS een zeer summiere kennis omtrent de hele situatie, hetgeen de geloofwaardigheid ervan niet ten goede komt.

Vervolgens zou ook jij vertrokken zijn uit angst. Het is echter geheel onduidelijk wat jouw persoonlijke vrees inhoudt. Enerzijds zou verwezen kunnen worden naar het vermeende profiel van jouw broer, zijn dood en de ontvoering van jouw vader, hetgeen ongeloofwaardig bevonden werd. Tevens verklaarde jij dat de hele familie een probleem krijgt, indien een persoon bij het leger zit (CGVS, p.19). Echter werd jij persoonlijk nooit bedreigd door de taliban hieromtrent. Indien ze jou wensten te vervolgen of meenemen, hadden ze hier alle tijd toe. Zo konden ze jou meegenomen hebben samen met jouw vader of in de twee weken hierop volgend voor jouw vertrek. Ook ging jij tijdens deze periode van twee weken gewoon naar buiten om te spelen of inkopen te doen (CGVS, p.19). Veel voorzorgsmaatregelen werden bijgevolg niet genomen. Eveneens na jouw vertrek hoorde jouw familie niets meer van de taliban (CGVS, p.19). Het CGVS kan dan ook geen geloofwaardige link waarnemen tussen jouw vertrek en vermeende gebeurtenissen omtrent jouw broer en vader. Anderzijds stel jij vertrokken te zijn uit angst voor de buurman, die informatie omtrent het profiel van jouw broer bij het leger doorgaf aan de taliban. Nadat het dorp ontdekte dat hij de informant zou geweest zijn, was jouw familie bang dat deze buurman nogmaals iets zou zeggen tegen de taliban uit angst voor zichzelf waar jij vervolgens het slachtoffer van zou kunnen worden (CGVS, p.19). Deze verklaring houdt echter weinig steek. Ten eerste waren vele mensen uit het dorp op de hoogte van de daden van deze buurman. Bijgevolg zou de buurman dan ook een vrees dienen te koesteren voor de andere dorpelingen, daar zij evenzeer wraak zouden kunnen nemen op hem. Ten tweede is het niet geloofwaardig dat jij als enige van jouw familieleden een nieuw slachtoffer zou kunnen worden van deze buurman. Zelfs indien hij nogmaals iets klikt tegen de taliban kan dit evengoed over jouw hele familie gaan, daar de hele familie op de hoogte was van zijn daden en hij dan ook de hele familie diende te vrezen. Dat jij vervolgens als enige van jouw familie een vrees diende te koesteren en de benen moest nemen, is niet aannemelijk. Daarenboven zijn deze verklaringen blote beweringen. Zo heeft jouw familie nooit meer iets vernomen van deze buurman en de taliban, dit zowel na de ontvoering van jouw vader als na jouw vertrek (CGVS, p.19). Tot op heden verblijven jouw familieleden dan ook zonder verdere problemen in het dorp, hetgeen de geloofwaardigheid van jouw vermeende vrees louter verder doet kelderen.

Tenslotte bemerkt het CGVS nog dat jij bij een terugkeer naar Afghanistan niet als alleenstaande minderjarige kunt beschouwd worden. Zo kan je in Afghanistan rekenen op een ondersteunend familiaal netwerk. Zoals eerder reeds aangehaald wonen je moeder, je broers en zussen nog in jouw geboorteregio in het district Kama in de provincie Nangarhar (CGVS, p.13). Ook heb jij nog een maternale oom L. die momenteel in de stad Jalalabad zou verblijven. Daarbij kan worden opgemerkt dat er behoorlijke twijfels geplaatst dienen te worden bij je verklaringen omtrent de zogenaamde werkactiviteiten van jouw broer bij het leger en de concrete problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid, waardoor tevens niet zomaar kan worden aangenomen dat jouw vader zou zijn ontvoerd en jullie huis zou verlaten hebben na zijn vrijlating op de manier waarop je het beschrijft. Vervolgens kan jouw vader even goed nog in jouw geboorteregio verblijven. Bij een terugkeer naar Afghanistan heb jij bijgevolg nog steeds een familiaal netwerk waarop jij kan terugvallen.

De documenten die jij voorlegde ter staving van jouw verzoek kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Het attest van jouw psycholoog en de brief van jouw voogd leveren geen bewijswaarde inzake jouw vermeende problemen met de taliban. Het psychologisch attest zegt enkel iets over jouw mentale en fysieke toestand en toont geen actuele vrees in jouw hoofde aan door de aangehaalde elementen supra. Het biedt evenmin een verklaring voor de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid inzake jouw vrees voor vervolging ten aanzien van Afghanistan. Een medisch attest is bovendien geen sluitend bewijs van de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde psychische problemen werden opgelopen. Een arts kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt.

Uit de voorgelegde attesten blijkt ook dat de arts zich baseerde op jouw verklaringen over de eerder meegemaakte traumatiserende gebeurtenissen (zie attest 22/02/2022). In de brief verwijst jouw voogd naar de nieuwe situatie in Afghanistan nu de Taliban de macht in handen hebben. Er wordt enerzijds gesteld dat de fysieke integriteit van een jonge Afghaan bij terugkeer uit Europese landen ernstig in gevaar is. Anderzijds schrijft jouw voogd dat er niet kan gesteld worden dat het land veilig is geworden en dat de nieuwe regering ervoor zal zorgen dat diens burgers worden beschermd. Omtrent deze twee elementen verwijst het CGVS naar volgende argumentatie infra.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.*

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofd persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Jij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat jij louter door jouw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van jouw leven of jouw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Dienaangaande benadrukt het CGVS dat het louter aanhalen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat er een reëel risico is. Dit risico dient immers ook steeds te worden getoetst aan enkele objectieve vaststellingen en een verzoeker om internationale bescherming dient in dit verband het risico concreet aannemelijk te maken. De bewijslast rust hierbij in eerste instantie op de verzoeker om internationale bescherming. Deze regel geldt onverkort voor de verzoeker die van mening is dat er in zijn hoofdfe persoonlijke omstandigheden

bestaan die de toepassing van de “sliding scale”, zoals uitgewerkt in de jurisprudentie van het Hof van Justitie (HvJ 17 februari 2009 (GK), “Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie”, nr. C-465/07), rechtvaardigen. Je kan derhalve niet volstaan met het opsommen van persoonlijke omstandigheden maar dient concreet toe te lichten waarom deze persoonlijke omstandigheden kunnen worden aangemerkt als risicoverhogende factoren in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

In zoverre jij aanvoert dat je persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld te Afghanistan en hierbij verwijst naar jouw mentale moeilijkheden, dient opgemerkt te worden dat dit element niet bestempeld kan worden als een persoonlijke omstandigheid die tot gevolg heeft dat jij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Immers blijkt uit het attest weliswaar dat symptomen zijn vastgesteld van een aanpassingsstoornis met angst en depressieve stemming. Nergens uit het attest blijkt dat jouw mentale moeilijkheden dermate ernstig zijn dat je meer dan iemand anders riskeert slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal

terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/> PLIB/2022 08 EUAA COI Report Key socio economic

indicators in Afghanistan and in Kabul city.pdf en **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Jij toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng jijzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Jij dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf jij echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Jij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van “artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, van artikel 17 van het KB 11.07.2003 over het procedure bij het CGVS, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur en van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten en het recht verhoord te worden.”

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“1. Het kind en het rekeninghouden met zijn kwetsbaarheid gedurende het verhoor

Ten preliminaire titel, wenst verzoeker de nadruk te leggen op het feit dat hij 14 jaar oud was toen hij vertrokken is en 15 bij zijn eerste twee verhoren en 17 jaar voor zijn verhoor bij het CGVS.

De jonge ouderdom van verzoeker vraagt een bijzondere voorzichtigheid bij het examen van zijn asielerzoek in het algemeen, en voor zijn verklaringen in het bijzonder.

Inderdaad, uit talrijke teksten, zowel in Europees recht als in Belgisch recht moeten de asielinstanties een grote voorzichtigheid tonen, in het kader van de aanvragen om internationale bescherming die gedaan worden door kwetsbare mensen en hun zwakheid moet in overweging genomen worden.

[theoretische uiteenzetting van wettelijke bepalingen, rechtspraak en algemene informatie inzake de behandeling van verzoeken om internationale bescherming door minderjarigen en het recht om te worden gehoord]

Nochtans, in dit geval, heeft tegenpartij deze rechten niet nageleefd, zowel in het kader van het verhoor als (adequatie van de vragen) als in haar beslissing (op gebied van de eisen, inadequatie van de verwijten gezien de specifieke situatie, enz.)

Deze vaststelling wordt in het kader van dit beroep ontwikkeld.

2. Bestreden beslissing : analyse van de motieven + betwisting :

1°. Over de medische - psy toestand van verzoeker:

Het is duidelijk bevestigd in de psy attesten dat verzoeker zware psy moeilijkheden heeft.

In bijlage (stuk 3) kegt verzoeker neer twee geactualiseerde psy attesten daar verzoeker nog steeds in psy begeleiding is.

Het CGVS moet daarmee rekening houden bijvoorbeeld alvorens te kunnen beschouwen dat het eenvoudig zou zijn voor verzoeker om zijn familie te kunnen ondervragen om extra informatie te verzamelen over zijn vrees, de risico die hij in zijn land zou lopen, de toestand van de familie momenteel enz.

2°. Over het werk van verzoeker zijn broer en de ontvoering van verzoeker zijn vader:

Verzoeker probeert zijn best om extra informatie daarover te vernemen via zijn familie, maar dit onder alle voorbehouden (zien punt 1 supra).

We benadrukken dat verzoeker een kind van 13,5 jaar oud was toen hij uit zijn land gevlucht is ;

Dat kan wel zeker en vast uitleggen waarom verzoeker niet veel over het werk van zijn broer en de ontvoering van zijn vader weet.

Dat kan zeker niet tegen verzoeker spelen.

3°. Over het feit dat verzoeker zijn broer zijn uniform droeg toen hij vermoord werd door de taliban:

We onderlijnen dat verzoeker zijn broer vermoord werd in Kama Ada, dwz : niet in het dorp zelf ;

Nochtans heeft de PO geen enkele vragen gesteld om de veiligheidssituatie daar (ter plaats zelf in kama ada) te kunnen weten of inschatten;

tengevolge mag het CGVS niet vreemd vinden dat verzoeker zijn broer daar (ter plaats in kama ada) aanwezig in zijn leger uniform was !

4°. Over het verschil tussen verzoeker en zijn broers en zussen:

We onderlijnen dat verzoeker sinds de dood van zijn ouder broer, de oudste kind van de familie is daarom is verzoeker geïsoleerd (en niet de rest van zijn broers en zussen).

5°. Ter conclusie:

De motieven van de bestreden beslissing zijn helemaal verkeerd, en er bestaan zeker en vast genoeg elementen om de bestreden beslissing te vernietigen en het statuut van vluchteling of ten minstens die van subsidiaire bescherming (zien infra) toe te kennen aangezien de vrees in geval van terugkeer gegrond is.

In subsidiaire orde moet men wel concluderen dat talrijke informatie door het CGVS nog niet verzameld worden, of totaal verkeerd worden begrepen of, enkel op basis van de persoonlijke mening van de PO

onderzocht waren, met als gevolg dat ten minstens een extra onderzoek door het terugsturen van het dossier naar het CGVS wel nodig is.

3. De verwestering van I. en de beperking van de fundamentele vrijheden

3.1. Het hoger belang van het kind en de eerbiediging van de fundamentele vrijheden.

In het kader van de besluitname ten opzichte van een kind, wordt de plicht van behoorlijk bestuur, voorzorg en zorgvuldigheid versterkt.

Het Europees hof van de rechten van de mens en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hebben al talrijke keren de gelegenheid gehad te herhalen dat een analyse « zo stipt als mogelijk » noodzakelijk is wanneer het recht tot privé- en familielevens, met inbegrip van het hoger belang van het kind, betrokken zijn.

In een arrest van 08 november 2016, heeft het Europees Hof van de rechten van de mens deze rechtspraak herhaald en het essentieel gewicht van het hoger belang van het betrokken kind bevestigd zoals het belang van een zorgvuldige analyse van de gevolgen van de beslissingen die door de administraties en rechtsmachten tegenover hem genomen worden, die uitdrukkelijk uit de geschreven motivatie moet blijken, wat hier niet het geval is .

Het beginsel van behoorlijk bestuur brengt mee dat het bestuur zich zorgvuldig moet inlichten vooraleer haar beslissingen te nemen en deze op aangepaste manier motiveren. De zorgvuldigheid waarvan het bestuur moet getuigen in het zoeken en schatten van de relevante feiten werd al sinds lange tijd door de Raad van State bevestigd : [...]

Ter herinnering, wordt het hoger belang van het kind in verschillende internationale, Europese en nationale werktuigen bevestigd, die in dit geval heel relevant zijn: artikel 3 van het VN-verdrag inzake de rechten van het kind en [...]

artikel 23 van de Europese richtlijn voor opvang (2013/33/UE du 26 juin 2013) : [...]

artikel 24 van het Handvest van de fundamentele rechten van de Europese Unie [...]

artikel 22bis van de grondwet : [...]

artikel 57/1§4 van de wet van de 15 december 1980 : [...]

Concreet gezien, betekent de naleving van het hoger belang van het kind, onder ander

Zijn welzijn en zijn sociale ontwikkeling verzekeren (onder andere schoolgaan, en opvoeding, toegang aan vrijetijdsbestedingen, school, correcte huisvesting enz.) – Evaluatie van bijzondere kwetsbaarheid/ van de persoonlijke situatie.

Zijn veiligheid verzekeren (toegang tot gespecialiseerde diensten, aangepaste psychologische opvolging, tot een dokter, opstelling van bijzondere noden enz.)

Zich verzekeren dat de rechten, in zijn evaluatieproces van zijn verzoek om internationale bescherming geëerbiedigd werden

Nochtans, bij terugkeer in Afghanistan, zal verzoeker verschillende van zijn fundamentele rechten beperkt zien:

- Verplichting aangepaste kledij te dragen
- Verplichting de baard te laten groeien
- Verplichting zijn haar te laten knippen
- Verbod naar muziek te luisteren
- Beperking in het leren en in de professionele vooruitzichten
- Beperking in de omgang met andere kinderen (o.a. jonge meisjes)
- Verplichting de godsdienst strikt uit te oefenen
- Beperking van de vrijheid van meningsuiting
- Enz.

Uit verschillende artikels over de regels die door de Taliban opgelegd zijn, blijken deze heel strikt te zijn.

Zo is er de terugkeer van de zedenpolitie via het Ministerie van de Promotie van de Deugd en voorkomen van Ontucht. Deze dienst heeft een ultra-rigorigistische visie van Islam en straft iedere houding die beschouwd wordt als tegen de interpretatie van de Coran te zijn, gaande van de afwezigheid van een baard tot het luisteren van muziek

De opvoeding is in gevaar wegens de beperking tot bepaalde stoffen die gecompenseerd wordt door een stijging van de koranlessen

De toegang tot de school is helemaal niet gegarandeerd. Uit een verslag van de IOM van 11 maart 2022 gaan 4 kinderen op 5 in de streek van Kandahar niet naar school.

De richtlijn kwalificatie vermeldt uitdrukkelijk in zijn considerans 18 : [...]

Komt daarbij ook de vraag van de verplichting te werken door de hongersnood die in heel het land heerst (zie infra) .

Deze beperkingen in de uitoefening van de fundamentele rechten, gepaard gaande met de elementen die infra ontwikkeld zijn, behoren tot vervolgingen in de zin van het Verdrag van Genève van 1951.

Zo vermeldt de Gids van de UNCHR [...]

Bovendien, behoren talrijke beperkingen die door de Taliban verplicht worden, tot het toepassingsgebied van artikel 8 van het EVRM, zoals het recht zich te kleden en te kappen zoals men het wenst, het recht naar muziek te luisteren of het recht zich te scheren.

Het Europees Hof van de Rechten van de Mens heeft herinnerd dat artikel 8 voor het essentieel beoogt het individu tegen arbitraire inmengingen van een openbare autoriteit in de uitoefening van haar recht tot eerbiediging van zijn privé- en familielevens te beschermen.

Maar men kan niet daaraan twifelen, dat op basis van de verslagen die hieraan gehecht zijn dat de Taliban een indringende en dwingende houding aannemen tegenover de Afghanen wat ook gepaard gaat met kennelijk onevenredige sancties.

Uit wat infra uitgelegd werd, zijn de controle en de sancties versterkt voor de mensen die als verwesterd beschouwd worden.

3.2. Meer specifiek in casu :

de verwestering van I. werd nog niet onderzocht door het CGVS ; Geen vragen werden immers daarover gesteld zelfs na de uitdrukkelijk vraag daarvoor van verzoeker zijn advocaat (zien pagina 23 van de PO notities)

We onderlijnen dat momenteel de manier bij het CGVS om de vrees gebaseerd op een verwestering te onderzoeken helemaal van de PO afhangt wat niet normaal is ; sommige PO stellen heel veel vragen daarover zoals : "hoeveel vrienden hebt U, wat doe jij voor activiteiten gedurende uw vrije tijd, heeft U vriendinnen, luister jij naar afghaanse media, ga jij naar de moskee, enz.", terwijl anderen geen enkele vraag stellen !

In casu geen enkele vragen werden gesteld over de verwestering terwijl verzoeker sinds al 2,5 jaar in België woont ; I. heeft een mete-familie (famille d'accueil) (stuk 4) en is volledig geïntegreerd in de Belgische maatschappij ;

De PO heeft ook niets gevraagd om na te kijken of verzoeker zich opnieuw zal kunnen aanpassen met de Afghaanse leven en regels in geval van terugkeer.

Verzoeker is minderjarig en heeft dus wel specifieke hulp nodig om zijn vrees volledig te kunnen uiten en dat bedoeld dat de PO verzoeker via vragen zou hebben moeten helpen Maar dit is helemaal niet gebeurd met als gevolg dat het CGVS niet mag simple weg die vrees gebaseerd op verwestering verwerpen

Eerst moet die vrees correct en volledig onderzocht worden en pas dan zal het mogelijk en wettelijk voor het CGVS om die vrees te kunnen inschatten !

De Raad besluit: [...]

[citaten uit en toelichtingen bij algemene landeninformatie (afkomstig van onder meer Nansen, EASO en UNHR) inzake de situatie van Afghanen die terugkeren uit het Westen en de toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging]

4. TOEKENNING VAN DE SUBSIDIAIRE BESCHERMING:

Helemaal ondergeschikt, vraagt verzoeker dat hem de subsidiaire beschermingsstatus wordt erkend in overeenstemming met het artikel 48/4, §2, b) en c) van de wet van 15 december 1980.

Artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet luidt: [...]

In het arrest *Diakité* (C-285/12) omschrijft het Hof van Justitie van de Europese Unie de notie van "internationaal of binnenlands gewapend conflict" als [...]

De regio van herkomst van verzoeker, namelijk het dorp Goche (district Kama - provincie Nangarhar), wordt niet in twijfel getrokken door het CGVS.

De verwerende partij is echter van mening dat verzoeker geen subsidiaire bescherming mag krijgen op grond van artikel 48/4, § 2, sub c, van de wet van 15 december 1980.

De verwerende partij baseert zich op het verslag "EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan Security situation" van december 2017, alsook de updates van 2018 en 2019 om te concluderen dat verzoeker in Kabul veilig kan wonen. Verzoekende partij is van mening dat de verwerende partij een gedeeltelijke of verkeerde lezing van de bovenstaande documenten heeft gedaan, alsook van de beschikbare informatie.

2.1. Aangaande de veiligheidssituatie in Afghanistan

In Augustus 2018 heeft de UNHCR een verslag "Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" gepubliceerd.

Volgens dit verslag is de veiligheidssituatie in Afghanistan erg verslechterd sinds 2014: [...]

OSAR, Amnesty International en Human Rights Watch hebben ook gewezen op de verslechterde veiligheidssituatie in Afghanistan, die veel gevolgen heeft voor de eerbiediging van de grondrechten: [...]

Human Rights Watch: [...]

Ondanks de discussies voor een vrede akkoord, is de veiligheidssituatie niet fundamenteel veranderd.

Een verslag van de organisatie Human Rights Watch⁵ bevestigde de hierboven vermelde elementen: [...]

Al deze ontwikkelingen moeten gezien worden in de context van de recente gebeurtenissen in Afghanistan.

Sinds 15 augustus 2021, hebben de Taliban de macht in Afghanistan genomen: [...]

Ondanks een vermindering van het geweld na de machtsovername door de Taliban : [...]

Er zijn nog veel geweldincidenten vanwege andere gewapende groepen : [...]

UNHCR riep, in een nota van augustus 2021, alle landen op om gedwongen terugkeer naar Afghanistan op te schorten, gezien de veranderende en onzekere situatie. De UNHCR riep elk land onder meer op om de Afghaanse vluchtelingen toegang tot zijn grondgebied te verlenen en het beginsel van non-refoulement te eerbiedigen : [...]

UNHCR heeft recent zijn positie over de toegang tot het grondgebied voor Afghaanse immigranten herbevestigd: [...]

In dit verband heeft uw Raad reeds geoordeeld dat de door Afghanen ingediende asielaanvragen met bijzondere voorzichtigheid moesten geanalyseerd worden: [...]

Er zij op gewezen dat de bronnen waarop de motivering van verwerende partij gebaseerd is, van januari 2022 dateren en dat de laatste voor dit verslag verzamelde informatie van 8 december 2021 dateert. Het blijkt hier duidelijk dat de gebruikte informatie door verwerende partij niet voldoende zijn geactualiseerd.

Er wordt ook opgemerkt dat het EASO-verslag van januari 2022 benadrukt dat : [...]

Gezien de hierboven ontwikkelingen, lijkt het voorbarig te denken dat de veiligheidssituatie zich in Afghanistan heeft gestabiliseerd. Het gebrek aan actuele en objectieve informatie zou voorzichtig moeten maken.

Uw Raad heeft trouwens in een recent arrest benadrukt dat er geen voldoende nauwkeurige en actuele informatie voorligt om te kunnen oordelen dat de veiligheidssituatie in Afghanistan gestabiliseerd werd : [...]

Vandaar blijkt het dat de analyse van verwerende partij over de veiligheidssituatie in Afghanistan die volgens haar gestabiliseerd was, voorbarig en onnadenkende is in het licht van de informatie die hierboven vermeld zijn.

Op dit ogenblik beschikken wij niet over voldoende nauwkeurige en actuele informatie om vast te stellen dat de veiligheidssituatie in Afghanistan gestabiliseerd is.

Daardoor, nodigen wij de verwerende partij uit om ofwel haar standpunt te heroverwegen, ofwel haar standpunt over de veiligheidssituatie in Afghanistan te herzien, ofwel een "Fact-Finding Mission" (hierna FFM) naar Afghanistan te ondernemen om haar standpunt over de stabilisering van de veiligheidssituatie in Afghanistan te bevestigen of te ontkennen.

Ter herinnering, heeft de European Country of Origin Sponsorship (hierna ECS) een verslag geschreven in november 2010 waarin de passende richtlijnen worden gegeven voor het uitvoeren van een FFM : [...]

In het licht van de hierboven ontwikkelingen, blijkt het duidelijk volgens ons dat de door verwerende partij verzamelde informatie onvoldoende zijn om vast te stellen dat de veiligheidssituatie in Afghanistan zich gestabiliseerd heeft.

2.2 De toepasselijkheid van artikel 48/4, §2, onder b) van de wet van 15.12.1980 in het licht van de ongekende humanitaire en hongersnood situatie in Afghanistan

● Humanitaire en hongersnoodsituatie in Afghanistan

[op algemene informatie gebaseerde uiteenzetting inzake de humanitaire situatie en hongersnood in Afghanistan]

● Verantwoordelijkheden van de actoren in de humanitaire crisis

De huidige humanitaire crisis in Afghanistan houdt gedeeltelijk verband met de droogte, maar deze droogte heeft politieke oorzaken, en de ernst van de huidige crisis wordt verklaard door de verantwoordelijkheid van specifieke actoren.

[...]

De combinatie van deze elementen heeft geleid tot de huidige hongersnood.

In tegenstelling tot wat de CGVS beweert, is de huidige humanitaire crisis in Afghanistan duidelijk het directe en indirecte gevolg van specifieke acties van specifieke actoren.

2.3. De humanitaire crisis in Afghanistan leidt tot een schending van artikel 3 van het EVRM

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft reeds bij verschillende gelegenheden geoordeeld dat een bijzonder betreutswaardige sociaal-economische of humanitaire situatie neerkomt op een onmenselijke of vernederende behandeling.

[overzicht van en toelichting bij rechtspraak van het EHRM inzake socio-economische en humanitaire situaties die al dan niet voldoen aan de vereisten van artikel 3 van het EVRM]

Enkele maanden na de val van de Afghaanse regering lijkt de situatie in Afghanistan met de hongersnood aldaar in vele opzichten op de situatie in Somalië in 2011, en de elementen waarop het Hof zijn vaststelling van een algemene situatie van schending van artikel 3 EVRM heeft gebaseerd, zijn ook thans in Afghanistan aanwezig.

2.5. Subsidiare bescherming kan worden toegepast in situaties van economische crisis/hongersnood

In het internationale beschermingsrecht correspondeert artikel 15, onder b), van de Kwalificatierichtlijn⁵⁶ met het beginsel van non-refoulement van artikel 3 van het EVRM: [...]

Dit artikel is in Belgisch recht omgezet in artikel 48/4, b) van de wet van 15 december 1980.

M. MAES benadrukt dat de werkingssfeer van artikel 15 b) van de Kwalificatierichtlijn beperkt is tot onmenselijke en vernederende behandeling door de in artikel 6 van de richtlijn [...]

Om een beroep te kunnen doen op artikel 15, onder b), van de Kwalificatierichtlijn, lijkt het noodzakelijk dat de humanitaire crisis of de sociaaleconomische situatie die het niveau van ernst van artikel 3 EVRM zou bereiken, het gevolg is van opzettelijk of nalatig handelen door overheids- of niet-overheidsactoren.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJEU) heeft de contouren van artikel 15, onder b), van de Kwalificatierichtlijn verduidelijkt in zijn arrest M'Bodj (HvJEU, 18 december 2014, Mohamed M'Bodj tegen Belgische Staat, C-542/13): [...]

De parallel is treffend met het arrest N tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens : [...]

In de eerste plaats zij erop gewezen dat het arrest M'Bodj betrekking had op de specifieke situatie waarin een onmenselijke of vernederende behandeling, die een aan een ernstige ziekte lijdende verzoeker zou kunnen ondergaan indien hij naar zijn land van herkomst wordt teruggezonden, het gevolg is van het ontbreken van een adequate behandeling in zijn land. Voor deze specifieke situatie heeft het Hof de toepassing van de subsidiare bescherming afhankelijk gesteld van het bestaan van een opzettelijke ontneming van de zorg.

De verantwoordelijkheid van de betrokken actoren kan echter niet al te strikt worden uitgelegd zonder de subsidiare bescherming zinloos te maken.

De subsidiare bescherming zal immers alleen van toepassing zijn wanneer de gevreesde behandeling geen vervolging is in de zin van het Verdrag van Genève. Elke onmenselijke of vernederende behandeling op grond van "ras, godsdienst, nationaliteit, lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging" vormt vervolging die moet leiden tot de erkenning van de status van vluchteling.

Hoewel uit de Kwalificatierichtlijn volgt dat de toepassing van subsidiare bescherming verantwoordelijkheid van de actoren vereist, impliceert deze verantwoordelijkheid geen vrijwillige behandeling door deze actoren, zonder welke artikel 15, onder b), van de Kwalificatierichtlijn zinloos zou zijn.

De humanitaire crisis die Afghanistan thans kenmerkt, de hongersnood die het leven van een groot deel van de bevolking bedreigt, is duidelijk het gevolg van het optreden van actoren. De machtsovername door de Taliban en hun huidige beleid, in combinatie met corruptie en eerdere conflicten, hebben ertoe geleid dat het land uiterst kwetsbaar is wat betreft de zelfvoorziening op voedselgebied.

In strijd met de "New Policy for the Examination of Applications for International Protection from Afghanistan" van het CGVS wordt aan Afghanen die niet in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus, subsidiare bescherming verleend wegens het risico van onmenselijke of vernederende behandeling in verband met de humanitaire crisis en de hongersnood in hun land.

2.6. De analyse van het COI Focus die door tegenpartij ter staving van haar beslissing neergelegd werd.

Uit het verslag NANSSEN van 23 juni 2022 betiteld : "Afghanistan : het gewicht van de bronnen – guidelines van de UNHCR en richtlijnen van de EUAAA : [...]

Verzoeker verwijst naar de inhoud van dit verslag voor meer details."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

“3. Psy attesten (2)

4. Famille d'accueil attest

5. School attest (qua integratie)”.

2.3. Bij aanvullende nota van 31 maart 2023 brengt verweerder volgende stukken bij:

“EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, [URL]

EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, [URL]
EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, [URL]
COI Focus Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLEd) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022
COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, [URL]
EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, [URL]
EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, [URL]
EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, [URL]
EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022 [URL].

2.4. Bij aanvullende nota van 13 april 2023 voegt verzoeker volgende stukken:

- “1. Verslag van de psycholoog, Mevrouw K. – 20 Januari 2023
2. Attestatie van Mevrouw M. – 20 Januari 2023
3. Photos van I. and zijn het gastgezin
4. School certificaat
5. Attestatie van Live in Color – 19 Januari 2023
6. Attestatie van de leraren
7. Attestatie van Mevrouw B. – 10 Februari 2023
8. arbeidscontract
9. attest school inschrijving sinds 9/2/2023”.

Ter terechtzitting brengt verzoeker een bijkomend schoolattest bij en dit bijkomend stuk wordt aangevuld bij de inventaris van de voormelde aanvullende nota van 13 april 2023.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar zijn langdurig verblijf in België en voert aan dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan omwille hiervan een gegronde vrees voor vervolging koestert.

Hij wijst dienaangaande op het hoger belang van het kind en op het feit dat hij bij terugkeer naar Afghanistan verschillende van zijn fundamentele rechten beperkt zal zien door de strikte regels van de taliban. Verzoeker hekelt verder dat verweerder de verwestering in zijn hoofd niet afdoende heeft onderzocht en geen vragen heeft gesteld in die zin. Hij benadrukt dat hij reeds 2,5 jaar in België woont en dat hij een “*mete-familie*” heeft (stuk 4, bij verzoekschrift). Verzoeker citeert uit algemene informatie inzake de situatie in Afghanistan voor terugkeerders uit het Westen en wijst op de toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging.

4.1. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 ev.).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft “*zina*” – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 35, p. 87-88 en p. 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media.

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt

gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen oproepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *“Guidance Note”* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *“Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020, met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest *“Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk”* van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid *“to play the game”*. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

4.2. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker Afghanistan in maart 2020 op veertienjarige leeftijd heeft verlaten, dat hij ongeveer 7 maanden onderweg was en dat hij op 11 oktober 2020 aankwam in België (verklaring DVZ, punt 33). Verzoeker werd, gelet op zijn minderjarigheid, een voogd aangewezen. Momenteel is verzoeker zeventien jaar oud en is hij ongeveer drie jaar afwezig uit Afghanistan.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op veertienjarige leeftijd al deels gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij ook een deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, in Europa doorgebracht.

Uit zijn verklaringen, de stukken van het rechtsplegingsdossier en verzoekers verklaringen ter terechtzitting blijkt onder meer dat verzoeker onderwijs volgt en gecombineerd stage loopt, hij de Franse taal spreekt en zich openstelt voor de Belgische en westerse cultuur (stukken 3-5, bij verzoekschrift; stukken 1-9, bij aanvullende nota van 13 april 2023).

Verzoeker heeft in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming verschillende verklaringen van derden voorgelegd (stuk 2, groene map in administratief dossier; stukken 3-5, bij verzoekschrift; stukken 1-2, 5-7, 9, bij aanvullende nota van 13 april 2023). Gelet op de uiteenlopende profielen van de opstellers van deze brieven – onder andere zijn voogd, leraren, directeur, begeleiders – alsook het feit dat deze brieven verschillende omstandigheden toelichten, kan hieraan een zekere bewijswaarde inzake het voorgehouden profiel worden toegekend. Deze brieven schetsen omstandig de omstandigheden van verzoekers verblijf in België.

Voorts wordt niet betwist dat verzoeker Pashtoun is en afkomstig is uit het dorp Goche, gelegen in het district Kama in de provincie Nangarhar. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij opgroeide in een rurale omgeving (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15), waar de taliban reeds voor de machtsovername aanwezig waren. Uit de landeninformatie blijkt dat in de provincie Nangarhar verschillende groepen aanwezig zijn, zoals de taliban en ISKP.

Verzoekers jonge leeftijd en bijzonder profiel maken dat hij erg beïnvloedbaar is en dat hij zich, gelet op zijn traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving via onder meer zijn opleiding en het verblijf, (onbewust) ‘westerse’ gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt. Er kan worden aangenomen dat hij deze, gelet op zijn jonge leeftijd, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit is des te meer het geval gezien verzoeker, gelet op zijn leeftijd, met westerse normen en waarden in contact is gekomen tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling als jongere. Dit brengt het risico met zich dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken.

Verder blijkt uit de stukken aangaande verzoekers psychologische situatie in het rechtsplegingsdossier (psychologisch attest van 22 februari 2022, in groene map in administratief dossier; psychologische attesten van 22 april 2022 en 20 januari 2023, stuk 3, bij verzoekschrift; psychologisch rapport (actualisatie) van 20 januari 2023, stuk 1, bij aanvullende nota van 13 april 2023) dat verzoeker zich in een psychologisch zwakke toestand bevindt. Uit de stukken blijkt een specifieke kwetsbaarheid als gevolg van een psychische problematiek die ook relevant is bij de beoordeling van de mogelijkheid voor verzoeker om, in zijn individuele omstandigheden, zich te houden aan de heersende normen in geval van terugkeer. Uit de verklaringen ter zitting blijkt dat verzoeker bij aankomst in België stotterde en dat dit verholpen werd ingevolge zijn verblijf in België. In dit verband dient erop gewezen dat in de bijgebrachte EUAA “*Country Guidance*” van januari 2023 wordt gesteld dat personen met een fysieke handicap en personen met mentale gezondheidsproblemen vaak gestigmatiseerd worden in Afghanistan. Hun fysieke of mentale toestand wordt vaak beschouwd als verbonden met Gods wil en mishandeling van deze personen door de gemeenschap en/of door hun families komt voor.

Vrouwen, ontheemden en teruggekeerde migranten met mentale gezondheidsproblemen zijn in het bijzonder kwetsbaar zijn (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, januari 2023, p. 102 – 103).

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

5. Gelet op het geheel van wat voorafgaat en gelet op het profiel van verzoeker, de verschillende stukken die werden voorgelegd en de voorhanden zijnde landeninformatie, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van een (toegedichte) politieke overtuiging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden is aangezien *in casu* de taliban de actor van vervolging is en het hele Afghaanse grondgebied in handen heeft.

Daarenboven, indien verzoeker door personen uit zijn lokale gemeenschap van verwestering beschuldigd wordt, dan kunnen de *de-facto*-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Gezien de taliban geen actor van bescherming is, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op.

6. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS